

BERGTRÖLLET

Personaltidning för CVA-UHF

Nr 1 1965 • Årgång 16





KÖSAMHÄLLET

Omslagsbilden

Restaurant Gyllene Balkens köksmästare vet var slevan skall vara. Måntro det blir äggtoddy? (Foto Reinhold Carlsson)

BERGTROLLET

Personaltidning för Centrala Flygverkstaden och FF Underhållsavdelning Förrådsbyrån, Arboga.

Ansvarig utgivare:

CCVA v. dir **A Högfeldt**

Redaktör:

Ragnar Fr Bengtson

Redaktionskommitté:

Gunnel Rydeborg, Jan Fränlund, Carl-Rickard Ekblad, Thure Hjorth och Carl-Hugo Dahlström

Arboga Boktryckeri AB, Arboga 1965

Semesterplaner

Semestern kanske bara skymtar rätt långt fram i tiden, men detta hindrar dock inte att *nu* är rätta tiden att smida planer för denna fritid. Vad vill Ni ha ut av den och vilka möjligheter har Ni att få Era önskemål uppfyllda? Har Ni lagt upp ett sparkonto? Kanske t o m ett med lånemöjligheter? Ja, i så fall är det ju bara bra.

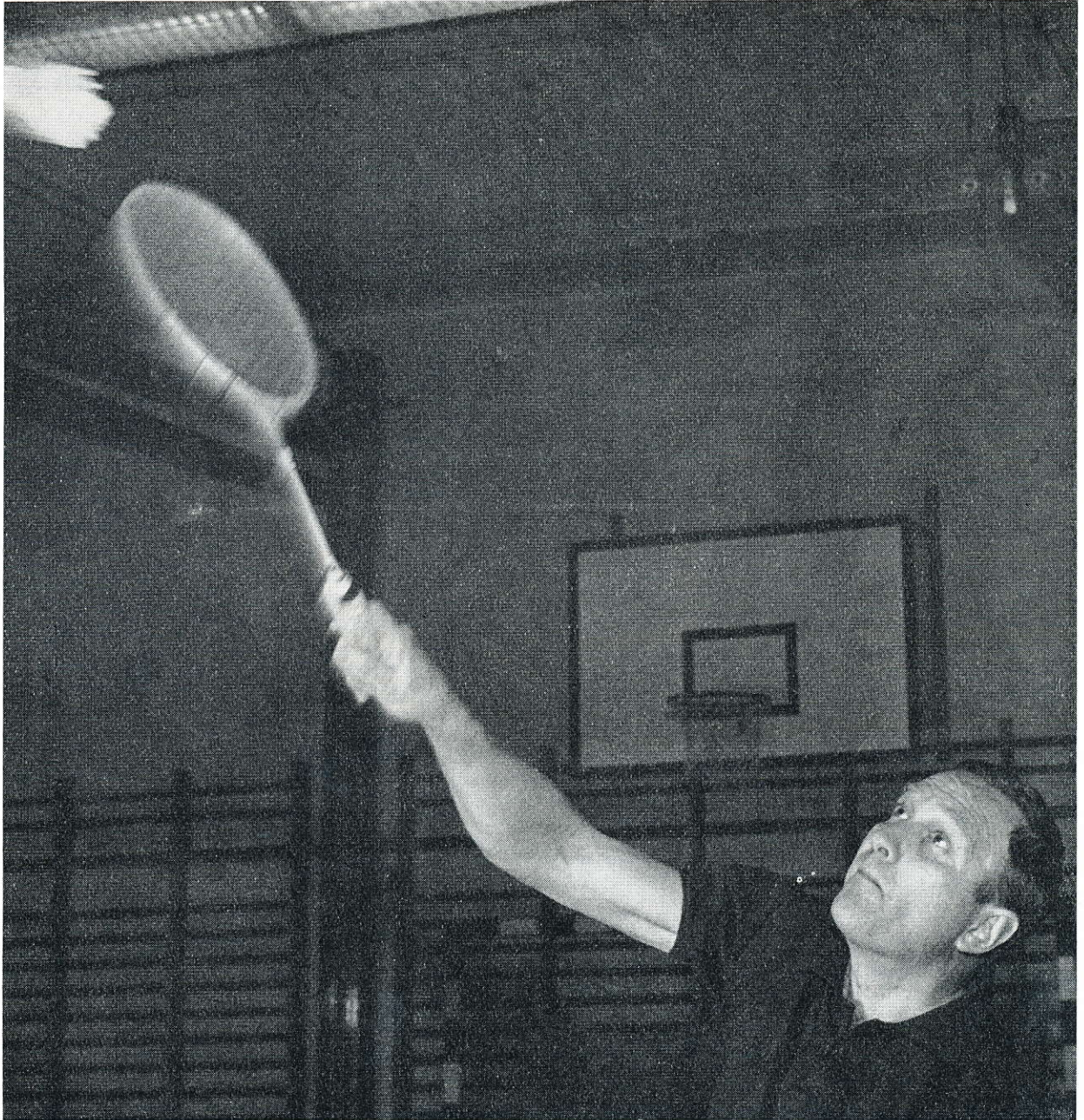
Från arbetsledningens sida är Er semesterlycka av mycket stor betydelse. Då Ni kommer tillbaka beror humöret, arbetslusten och prestationerna helt och hållet på hur lyckad semestern blev och hur Era planer förverkligades.

Att garantera något i förväg är ju inte möjligt, men genom en god planering kan man öka chanserna till en verklig rekreation och nedbringa ett ev. misslyckande till ett minimum. Till och med de som av olika orsaker måste förskjuta sin semester kan få mycket goda möjligheter till en behaglig rekreation i varmare trakter och till på köpet till reducerat pris. Faktiskt är detta senare en god möjlighet att förlänga sommaren.

Bergtrollet kan kanske hjälpa till med goda förslag och rekommendationer. Finns det intresse ring 494 eller snabb 116, eller Hjort 257 så kan vi talas vid.

"SEMESTERDRÖMMEN" Ur Nyman & Schultz's sommarbroschyr





IFFA:s

**ordförande kommer att med all energi
öka slagkraften**

Hänt se'n sist

ur chefens dagbok

Rb 27 och 28

Testutrustning för underhåll av Rb 27/28 på C-nivå ankom till CVA i slutet av januari. Densamma har uppställts i Tu IV och befinner sig för närvarande under kalibrering.

Under ledning av fyra amerikanska instruktörer sker sedan utbildning av CVA-personal på såväl testutrustningen som aktuella apparater, som skall underhållas med hjälp av densamma.

Utbildningen skall vara klar i mitten av april.

Transformatorhus

Utanför monteringshallen har det skett en metamorfos. På en dag har ett transformatorhus på 65 m² uppförts i betong. Det har levererats monteringsfärdigt och sammansättningen skedde med speciell kranbil. Delarna som hopfogades med bultar och cementblandning, har tätats med skummgummi.

Byggnadsändringar etc.

Ytterområde

Förbindelsegången mellan berget och personalbyggnaden är nu i stort sett färdig.

Administrationsbyggnaden

Ett flertal mindre ombyggnader har gjorts bl a för att förbättra utrymmena för ekonomi-, inköps-, organisations- och personalavdelningarna.

Telehallen

Förrådsbyggnaden i nordöstra hörnet är färdig och tagen i bruk.

Motorprovbocken

Apparatprovhusen (träbyggnaderna) är omgjorda till verkstad för batteriöversyner.

Testutrustning för Rb 27/28.



ORTSPRESSEN PÅ CVA-BESÖK ● Fr. v. "Hajan" Harald Larsson, Vestmanlands Läns Tidning, CVA pressofficer Kapt. G. Tallqvist, Bengt O. Jonsson, Nerikes Allehanda, Stig Engzell, Arboga Tidning, Henry Jern, Folkbladet i Västmanland, CCVA och pressfotograf Reinhold Carlsson, Sturebild.

Gästboken

17 december

Representanter för Arboga Tidning, Folkbladet, Nerikes Allehanda och Vestmanlands läns tidning var inbjudna för att bese filmhålkortsavdelningen och den nya läkarmottagningen.

14 januari

Med riksdagsmännen Gunnar Gustafsson och Dag Edlund i spetsen besökte Krigsmaktens lärlingsutredning oss. Efter information och en titt på vår yrkesskola och på Asby bjöd KFUM på lunch i nya elevhemmet.

Emballageförråd

En mindre (i jämförelse med vår tidigare) plasthall har rests vid Ru-baracken. Den skall användas som tillfälligt emballageförråd.

8 februari

Nyttillträdde länspolischefen Nils Andermark och kommissarie K.J. Johansson gjorde en kort hälsningsvisit.

18 februari

För att diskutera byggnadsarbeten var major Berne och l. byråingenjör Hansson från Fort F vid CVA.

18 februari

Byråchef Frans Tägil besökte CVA för planering av arbeten på CVA normaliekontor.

23 februari

På uppdrag av Försvarets Sjukvårdsstyrelse inspekterade apotekare Å. Hiort, Militärapoteket, läkemedelstjänsten vid CVA.

17 mars

Cheferna för Flygförvaltningens elektroavdelning och underhållsavdelning, H. Lindgren och P. Jurander, kom med flyg till CVA för att få en demonstration och information om automatisk provutrustning för flygplan och markmateriel. Ett tiotal av FF personal deltog dessutom i besöket.

□

BRA GJORT!

Under år 1964 lade en stor del av personalen vid DC varje månad en slant, som sattes in på en gemensam sparbanksbok. Initiativtagare var fru Britt-Marie Swärd, som också varje månad ordnade så pengarna kom in på "boken". Vid årets slut visade det sej att den sparade slanten plus ränta uppgick till 1.792:42 kr. Pengarna sattes in på postgiro 901950 "Radio-TV-hjälpen".



FÖRSLAGSFACIT

Företagsnämnden hade vid julsammanträdet att ta ställning till 16 förslag som hade slutbehandlats av förslagskommittén.



Toppuppfinnaren N. Holmqvist.

Toppbelöningen denna gång erhöll 1647 Holmqvist avd. 480, han fick 360 kronor för ett verktyg som användes vid magnaflux av styrbultar och tappar ingående i motor RM6. Verktyget består av en aluminiumplatta där 20 bultar eller tappar kan fästas och samtidigt kontrolleras. Då det i varje motor ingår över 300 detaljer är tidsvinsten stor.

Övriga belönade förslag:

200 Kumlin avd. 275

Höj- och sänkbar transportvagn för trifat. 100:—.

Modifiering av ultraljudtvätt, vaskrum avd. 275. Erkännande.

1526 Olsson avd. 257

Justering av rotortappar och lagerbussningar, servomotor XS 64-3. 100:—

1095 Persson avd. 257

Ändring av insats i vacuumkäril för fyllning av Integrator XD1 och XD4. 75:—.

Spec. munstycke vid provtryckning Integrator XD1 och XD4. 50:—.

9380 Alnebrand avd. 274

Ventil för vacuumsystem. 75:—.

1181 Norén avd. 204

Balansering av kompressorskivor med ordinarie tappar i stället för verktygstappar, motor RM6. 75:—.

CVA företagsnämnd reste den 26 januari till Saab, Linköping på ett flyktigt studiebesök.

1747 Fredriksson avd 207

Modifiering av verktyg VC 82668 för montering glidbanor Insprutningspump motor RM6. 75:—.

395 Carlsson avd. 646

Transportemballage, Radiolänkantenn RL-81. Erkännande.

Vem erhåller toppbelöningen nästa gång? Vi ser med spänning fram mot kommande sammanträde.

Sekr.



UHF-PERSONALTRÄFF

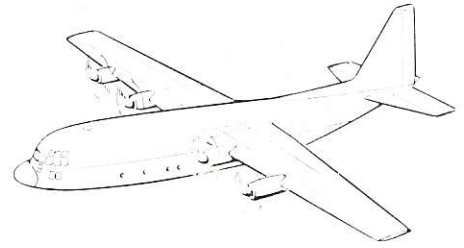
Den 9 april kommer den sedvanliga personalträffen att gå av stapeln på Folkets Hus. Dansmusiken kommer att exekveras av Ingemar Levins trio och övrig musik av UHF:s egna förmågor med Bror Möller och Herman Fäldt i spetsen. Några cabarénummer med sång och spex och kanske en och annan "glingring" för den det vederbör ska vi väl också försöka åstadkomma. Kaffe blir det förstås efter genomliden cabaré.

Väl mött å Folkets Hus den 9 april.

Dm

En ny silhuett

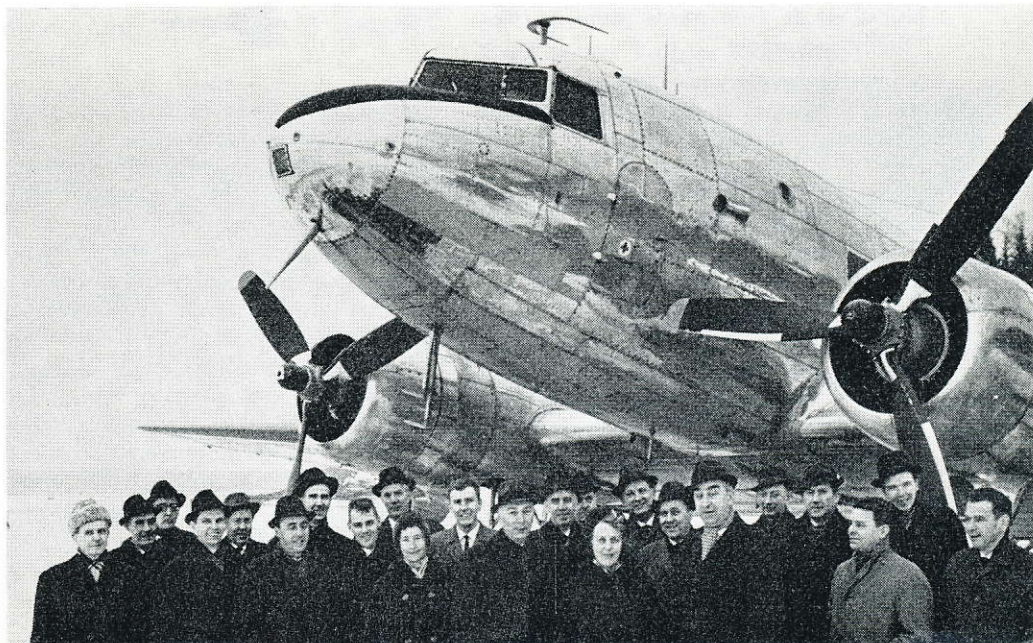
mot Arbogas himmel



Den 17 mars mellanlandade helt överraskande ett flygplan av ovanstående typ. Det är en Lockheed "Hercules", som är speciellt avsett för godstransporter. Det har en kolossal lastförmåga och är så rymligt att två bilar kan stå i bredd. I mitten på april återkommer det för att stanna en tid vid CVA för vissa prov.



FF-personal på besök för information om autotestern.





Det är lätt att vara negativ, när man talar om vädret i Arboga. Sommaren i det närmaste obefintlig, hösten våt och fuktig, vintern kall och utan snö. Våren däremot inbjuder till vänliga omdömen. Det är inte att förundra sig över att "Vikingarna" i Arbogaåns dalgång förr i tiden drog ut på "semester" vid denna årstid. I viss mån lever traditionen vidare. — Namn som Mallorca, Gran Canaria, Rimini och Malaga är välbekanta —. Platser med lugnt, torrt och mildt väder med flödande solsken från en klarblå himmel.

Vad bjuder vädergubbarna på för klimat till sommaren?



Utan att på något sätt vilja vara elak mot våra vädergubbar så kan man ändå fråga sig om det här med väderlekstjänst skall vara nödvändigt att ha. Vi har ju nu för tiden ett sådant jämnt och stadigt klimat med regn och kyla året om.

Fö så får man ju väderleksrapporter i radio och TV och de har ju den fördelen att de gå att stänga av vilket man ännu inte har lyckats göra med regnet.

Men annars kan man inte säga att vädergubbarna ligger på latsidan. Hittar de ett lågtryck långt nere vid Azorerna så jobbar de för högtryck och hinner i allmänhet också få upp det till klockan ett på lördagseftermiddan.

Säger dom att det skall bli spridda skurar över Skåne så är de ofta så ambitiösa att de även sprida skurarna över "Bergslagsområdet".

Lyder rapporten på "nästan klart, — risk för regn" så är det inte bara nästan klart, utan fullständigt klart att det blir regn.

Men det finns saker som stämmer också. De här översikterna t ex där de talar om hur vädret har varit under månaden som gått. — Den brukar stämma exakt —.

Så det kanske ordnar sig så småningom. Det tyder i varje fall ett uttalande på, som synts i pressen på sista tiden, nämligen "att man numera inte till 100 % kan lita på att vädret blir tvärt emot vad rapporten säger".

Hur som helst. Veder-värdig väderlek.

Det är inte att förundra sig över att meteorologerna vid F1 ansåg det som mycket angeläget att en AERO-station upprättades i Arboga-området. Dels med hänsyn till att timobservationsstationer saknades i området, och dels därför att Arbogafältet i viss utsträckning användes som reservflygplats. Det finnes således ett rent operativt behov av observationer från detta fält.

En observationsstation vid flygfältet var därför ur F1:s synpunkt en lämplig utpost mot västerifrån inkommande väderleksförändringar.

I väntan på den helautomatiska väderleksobservatören och allväderlandande flygplan utföres nu observationer varje timma.

De meteorologiska observationerna, som utföras med eller utan instrument, omfattar observationer av företeelser inom lufthavet (atmosfären) t ex av luftens tryck, temperatur och fuktighet, av vind, sikt, moln, nederbörd, åska, solsken m m.

Instrument för mätning av vissa väderelement äro nödvändiga.

Barometern för mätning av lufttrycket.

Barografen för registrering av lufttrycket.

Termografen för registrering av temperaturen.

Hydrografen för registrering av luftfuktigheten.



Vindmätare för mätning av markvindens riktning och styrka.

Ventilerad psykrometer för bestämning av den relativa fuktigheten och daggpunktstemperaturen.

Termometrar (maximi — minimi-) för mätning av lufttemperaturen. Termometrarna äro placerade i en vitmålad termometerbur som skall ge skydd för strålning och nederbörd.

Många meteorologiska företeelser äro av den art att de icke alls eller endast i vissa avseenden kunna iakttagas och uppmätas med instrument.

Hit hör vinden och det vi i dagligt tal kalla "väderlek", molnens slag och mängd samt höjden till deras undersida, nederbördens beskaffenhet samt siktförhållanden.

Allt efter molnens höjdläge och yttre form, särskiljer man vissa huvudslag av moln: Cumulonimbus, Cumulus, Nimbostratus, Stratus, Altostratus, Cirrus m m.

En god hjälp för att skilja de olika molnslagen åt är "molnatlasen". Molnhöjden får man i de flesta fall uppskatta. En "säker" höjduppgift på molnen får man genom väderspaning från flygplan. Vid molnhöjd under 600 m sker mätning med pilotballong.

Metoden grundar sig på det förhållandet, att små vätgasfyllda gummiballonger, som släppas upp, stiga med tämligen oföränderlig hastighet. Genom att iakttaga hur lång tid som förflyter från det ballongen släppes tills den försvinner in i molnet, kan man beräkna höjden till molnens undersida.

Siktobservationserna ha mycket stor betydelse för flygväderlekstjänsten. Sikten är ett mått på luftens genomskinlighet. För att kunna bestämma synvidden måste man känna avståndet till ett antal lämpliga s k "sikt föremål" i terrängen (träd, hus, berg o d).

Meteorologiska observationer sammanställas i form av meddelanden (Obsar). Då det är nödvändigt, att obsarna dels är kortfattade som möjligt, dels är avfattade på ett sätt som kan förstås oberoende av skiljaktigheter i språk, har man genom internationell överenskommelse enats om en gemensam sifferkod.

Som ex kan nämnas att skalan för "väderlek vid observationsterminen" består av 10 st s k dekader. Varje dekad motsvarar i stort sett en väderlekstyp. Först sedan man valt ut den dekad, som bäst passar in på rådande väderlekstypen, söker man inom denna dekad det tal som ger bästa möjliga beskrivning på vädret vid observations tillfället, och under senaste timmen.

Det skulle här gå allt för långt att i detalj redogöra för väderleksobservatörens arbete, utan endast konstatera att väderlekstjänstens prognoser m m intresserar alla. Om så inte är fallet, solbada och Ni blir VÄDERBITEN.

Men klaga inte på dåligt väder, utan unna meteorologerna deras levebröd.

För att inte betraktas som den som kommer med "ogjort väder" kan jag till yttermera visso hänvisa till Sveriges Meteorologiska och Hydrologiska Institut.

Molngubben





ELEVHEMMETS TEKLA ISAKSSON, flankerad av sin förre chef sekr. E. Tunås och fru Ella Högfeldt, var festföremålet vid en storartad fest onsdagen den 31 mars. Tekla har inte bara varit husmor för många årgångar elever utan även som en övervakande mor för sina skyddslingar. Inte att undra på att ett så stort antal gäster med CCVA och sekr. Erik Tunås i spetsen infunnit sig för att på alla syn- och hörbara sätt hylla och tacka henne. Bland den rika gåvoskörden må nämnas elevernas egna vackra ljusstakar av egen tillverkning och komposition.

Hz



PISTOLSKYTAR

Arboga Pistolskytteklubb vänder sig till försvaret i Arboga och därmed även direkt till CVA-UHF-DC och meddelar att än finns det plats för intresserade skyttar vid klubbens banor på Brattberget. Moderna väljusterade vapen finns disponibla för medlemmarna. Kom med oss ut och knalla och känn tillfredsställelse, när kulan träffat mitt i prick. Tala med ordf Manne Andersson avd 992, tel 226.

Aktuellt från Flygklubben

Årsmöte

Årsmötet avhölls den 23 febr. där ett 40-tal voro samlade. Stämningen var god. Det blev omval på de flesta posterna vilket kan tolkas som ett gott tecken. Årets förlust uppgår till kronor 400:—. Omsättningen var ca 80.000:—. Det kan meddelas att 1949 var omsättningen ca 6.000:—.

Ett trevligt inslag var, då 2 st medlemmar från Stockholm flög till Arboga på kvällen och starten tillbaka till Stockholm skedde vid 22.00-tiden. Detta tog herrarna som en övning. Stronga killar för att vara privatutbildade flygare. Ett speciellt tack riktades av ordföranden till alla chefer.

Gåva till klubben

"Dagens man"

Tavlan hänger i Arboga Flygklubbs klubbhus "Vingebo". Den symboliserar vår tid. Sålunda är dagens man proto-

typen av en rejäl, kunnig, praktisk arbetare av idag, som eftersökts all världen runt. Mannen har inget ansikte. De svarta figurerna, som krälar utefter kroppen — äro arbetsgivarna — de sliter och drar, nära nog en kamp om vem som skall få arbetskraften, den åtrådda och efterlängtade.

Tavlan är av naturstenmosaik samt med på utställningen å Hotell Dalia i Bengtsfors, påsken 1964. Tavlan finnes endast i ett original och är skänkt av konstnärinnan Olga Aue-Birkfeldt. Klubben tackar för den utmärkta gåvan. Den symboliserar delvis klubbens aktiva medlemmar av idag.

Fjällflygning

Klubben har tillsammans med andra klubbar deltagit i fjällflygning vid Ottsjön. Ledare för flygningen var herr Sten Helander och administrativ ledare Rune Andersson, Köping. 13 man medverkade.

Till CVA och UHF:are

Personalen är alltid välkommen till klubben. Tag med familjen. Klubben ordnar barnvakt.

Flygplan till museum

Ett segelflygplan av typ Grunau Baby har genom AFK överlämnats till flygmuseet i Linköping. Flygplanet tillhör Köpings flygklubb och har blivit kasserat på grund av ålder.

Damklubb

På årsmötet framkom förslag att bilda en damsektion inom flygklubben. Idén är god. Klubbens damer kan disponera klubbhuset och svara för utsmyckningen och på så sätt blir "Vingebo" en träffpunkt för alla inom klubben. Ett gott förslag av Lundberg.

Aue

Flygklubbens 4-sitsiga sportkupé.



Arbogaflicka i USA

Ett par arbogaflickor, döttrar till Hans Knutsson-Hall, CVA och Sune Ljung, UHF, fick i våras chansen till en ettårig vistelse i USA som stipendiater. Stipendiet erhöles genom en organisation som heter "Youth for Understanding, Teen-Age Exchange Program", med hemvist i universitetsstaden Ann Arbor i Michigan. Stipendiet avser skolgång i high school samt upptagande som medlem i en amerikansk familj. Båda flickorna hade turen att komma till mycket trevliga och i bästa amerikanska stil mycket gästvänliga familjer.

Här följer något av vad en av flickorna, Inger Ljung, upplevt sedan avresan i augusti 1964 från "the old country". Hon kom till en liten stad, Clarkston, i närheten av Detroit och Pontiac i Michigan, och hennes reserapporter ser ut ungefär så här: "Nu har vi äntligen kommit fram. Det var en ganska besvärlig resa för det gamla flygplanet, en "Flying Tiger" strejkade flera gånger efter avresan från Kastrup.

"Min familj" hade väntat på flygplatsen åtskilliga timmar. Sedan vi hälsat färdigt, stoppades jag in i en flott Buick och åkte "hem" till Clarkston. Det visade sig vara en tjugusig liten stad, och en mängd människor stod utanför "vårt" hus och väntade på gästen "from Sweden". Dom skänkte mig välkomstgåvor, bl. a. en transistorradio, silverarmband och berlocker m. m. Har ett fint rum med heltäckande mattor och vi bor i en snygg villa med trädgård. Vår grannfru är en gammal småländska som emigrerade för 53 år sedan. Hon har inte pratat så värst mycket svenska sen dess, men talar nu med mej på oförfalskad Växjödialekt. — Skolans ordningsregler: Förbud för girls att bära shorts, långbyxor eller för kort kjol. Rökning inom skolans område bestraffas med relegering — som synes hårda bud. På Labour Day skall jag åka runt stan i ett öppet dollargrin, le och vinka. — Här är allt fint, även vädret, mycket varmt. Fick ett brev från Rotarychefen i Clarkston i vilket han hälsar mej välkommen. Alla vill hälsa på mej och prata, de bjuder på allt möjligt, jag har åkt surfingbräde, badat i privat swimmingpool, gästst sportstugor i norra Michigan. —

September

Skolan har börjat och vi har kört hårt. På 1½ vecka har vi hunnit med 85 sidor historia + 6 st skrivningar. Lärarna är jättehårda men unga, 21—24 år. Engelskläraren är oerhört fordrande och geografikillen ser ut som en giraff, men är ur-gullig.

Man får betyg var 6:e vecka och betygsformulären är hålkort.

Min amerikanska "syster" + två andra flickor och jag brukar göra stan osäker när vi inte läser läxor tillsammans. På fredagskvällarna måste man bese skol-fotbollturneringen, alltså amerikansk fotboll, som går ut på att slå knockout på så många motspelare som möjligt, rafsas åt sej en *avlång* boll, och sen rusa för brinnande livet. Alla killarna är väl-madrasserade och det behövs minsann. Under tiden illvrålar alla åskådare, ungefär som på Sturevallen. Efter matchen börjar *Den*, skoldansen alltså. Oh boy, vilka danser sen! Och vilken musik! Det verkar rena sanna löjan, men är kul! I mitten av oktober inträffar "Homecoming", och jag vet inte än vad det är, men skall tillsammans med miss Clarkston och Junimiss åka genom stan. Och på kvällen sedan får man skruda sej i lång klänning och gå på dans, där det enligt utsago vimlar av snygga "college-boys".

— I maj -65 skall våran klass åka till Worlds Fair i New York, den turen kostar 120 dollars (ca 600 sv kr) och på detta blir jag bjuden av skolan! Apropå bjuda så är folk här förtjusande, dom ger mej lingonsylt, knäckebröd och andra här så vanliga svenska livsmedel. Det bor förresten rätt många skandinaver här, skåningar, norrmän och danskar och alla är bussiga! — Såg en Mercedes 220 häromdagen och blev förvånad att den såg så liten ut. Allting här är mycket större och vråkigare än vad som behövs, men det är *underbart!*

Oktober

Vi har börjat rugbyträning för flickor nu, för "senior-girls" skall spela mot "junior-girls" för att få in pengar till utställningsresan i maj. Rugby är ett "tufft" spel och man är gul och blå i hemlandets färger efter en timmes träning. Våra grabbar gick på en riktig nit härom kvällen. Motståndslaget vann med 43--01 och fyra av våra grabbar ligger på lasarettet, en med brutet ben, en med knäckta revben, en har tappat minnet p g a hjärnskakning och den fjärde har rätt många tänder utslagna. — Vi har nu mycket läxor och skrivningar och livet är underbart!

Det är billigt att telefonera här också, efter kl 9 på kvällen får man ringa vart som helst i Staterna för 1 dollar, och då brukar vi arbogaflickor prata med varandra, inte bara 3 min, utan 5x3 min!



Amerikafararna Inger Ljung och Karin Knutsson-Hall.

November

Skolarbetet fortskrider och jag klarar mej hyggligt, tror jag, eftersom min "syster" och jag fick samma betyg i engelska. Vi har 70 min lektioner, fem om da'n och bara fem minuter emellan varje. Man har inte samma kamrater någon timme, eftersom alla kan läsa vilka ämnen dom vill, men man kan vara säker på att alla är "Seniors". 9:de året är man Freshman, 10:de Sophomore, 11:e Junior och 12:e Senior. Läraren ger en läxa, vanligen på 15—20 sidor utan att gå igenom den. Läxskrivning inträffar 3—4 ggr om dagen. Sista dagen i veckan är det en större läxskrivning täckande allt man läst den gångna veckan. Och i slutet av varje 6-veckorsperiod har man en ändå större skrivning täckande allt och litet till! Muntliga läxförhör existerar inte. Betygen sätts på grundval av de olika läxskrivningarna, anteckningsböcker och *närvaro!* Om man är frånvarande 3 ggr från en klass (timme) sänks betyget ett steg, vilket medför att en massa sjuka och bleka individer hasar sej fram längs korridorerna. Plugget börjar 7.50 och slutar kl. 3 em. med en kvarts lunch. Och denna lunch kan antingen köpas på skolan eller medföras hemifrån. Skollunchen består i regel av "Hot-dogs and Stoppy-Joe" vilket är precis som det låter. Efter skolan *måste* jag gå i de klubbar som jag invalts i som äremedlem. Höjden är "Honory member of National Honor Society"! "Äremedlem av nationella äressällskapet". Jag är också "Honory Member of Student Government", något motsvarande elevrådet, en institution med ganska stort inflytande i skolarbetet. — Vi har avverkat våran match i rugbyserien nu, den var i "Homecoming"-veckan. 2.000 personer såg matchen, en fantastisk siffra om man räk-

nar med att Clarkston har 900 inv! Vi fick i alla fall in 400 dollars till "Student Government". Skönt för skolseksassan. Dagen därpå var den *Stora Dagen*, då jag placerad i öppen Thunderbird, blev körd runt fotbollsplanen inför 5.000 åskådare, nästan alla fd och nuvarande elever i någon av Clarkstons skolor. Eleverna hade utvalt den snyggaste flickan från alla årsklasserna till "Home-coming Queen" och dom tre näst snyggaste var tärnor. I det sällskapet blev jag placerad i kortegen. En Exchange-Students plikt alltså. — Sen kom denna weekend något som kallades "Halloween", och bli inte chockade när jag talar om vad amerikanerna har för sig då, för det är ganska fantastiskt. Alla köper en jättestor pumpa, holkar ur den, skär ut ögon, näsa och mun och placerar ljus inuti. På lördagen går alla småungar omkring utklädda till häxor o d och skriker "Trick or heat", vilket betyder att om man inte ger dom snask e d så gör ungarna något bus för en. De äldre har andra äventyr för sej. Hör bara! Det åker omkring bilar fullastade med ungdomar, utrustade med mängder av toalettpappersrullar och ett antal färgburkar, och med dessa attribut försöker man dekorera så många träd och buskar som möjligt hos sina vördade lärare, måla deviser på soptunnor, vaxa vardagsrumsfönster m m. Enligt amerikansk sed är alla som på så vis blir uppvaktade, mycket smickrade och förtjusta, för dessa åtgärder tyder på uppskattning! — Vi har varit och sett på Michigans tre största College med sammanlagt 80.000 elever. Oh boy, jag skulle inte kunna existera där utan att tappa bort mej själv! Och i lördags var jag på Early-American Show. Det var verkligen sevärt. Spellokalen var gamla järnvägsstationen som var uppsnyggad. Showen handlade om tidigt järnvägsbygge i Västern och miljön var tidstroget och perfekt uppbyggd, långa tåg dundrade förbi en gång i kvarten. — Vi har också firat Thanksgiving Day, en tacksamhetsfest till minne av de första nybyggarna i Staterna. Då är det ledigt i alla skolor, man går runt och hälsar på vänner och bekanta och äter kalkon.

December

Julens business startar här lika tidigt som hemma i Sverige och massor av tomtar, renar och julklappsförslag dräller i skyltfönstren. Här kommer jultomten ner genom skorstenen och lämnar kvar julklappar i en strumpa.

— Nu i dagarna är det ett år sedan det hemska mordet på president Ken-

nedy hände, och minneshögtider har hållits överallt.

Man smyckar sina hus inför julen med att sätta upp olikfärgade lampor runt dörrarna och på stuprännorna samt tällrisdekorationer litet varstans. Vi har också snö och kallt. På skolan har vi en jättestor julgran (av plast förstås), en konstgjord öppen spis med konstgjord eld inuti, en grammofon med högtalare som spelar julsånger, juldekorationer och god julhälsningar överallt, och sist men inte minst alla lärare som traskar omkring i röda tomteuvor! — Jag passade på att fylla år, och kamraterna i skolan hade bakat en stor kaka med 18 ljus i och sjöng "Happy birthday" för mej.

Så har vi firat Lucia på svenskt vis. Jag fick ju paket hemifrån med Luciasaker och jag har bakat världens underligaste Lussekatter, men dom smakade bra.

Vad jag saknar är annars utväljandet av julgran på Järntorget i Arboga. Här får man ringa till sin "Supermarket" och får sej tillskickad ett artificiellt plastmonster som ser ut som ett äppleträd med glitter på! Usch!

Jag är bosatt i USA:s industriområde nr 1, och här finns en massa industristäder, bl a Pontiac, där bilen med samma namn tillverkas. Den stan är det värsta jag sett. Man känner sej beklämd så fort man sätter sin fot inom dess gränser. Nästan alla människor är grå eller svarta och dom verkar frånvarande, stirrar rakt framför sej, svarar inte på tilltal, apatiska med andra ord.

En av gatorna där heter Bagley, den är ca 8 km lång och är center för negerkvarteren. Husen är ruckliga och förfallna, man ser sopor och skräp överallt, men utanför varje hus ser man stora vrålåk, Cadillacs o d eftersom det är statussymboler i Bagley. Jag såg hemska saker där, bl a ett slagsmål där rakblad och stiletter kom till användning.

— Vi har också gjort ett studiebesök i Pontiac State Hospital, ett mentalsjukhus med 3.000 patienter, och det var en ganska skrämmande upplevelse. På alla dessa sjuka fanns blott fem st terapeuter, och patienterna var instängda i celler med järngaller för fönstren och utan någon vård över huvud taget. De gick klädda i trasor och hade antagligen inte tvättat håret på länge. I en cell, stor som ett mindre badrum, fönster 30×30 cm med galler, inget möblemang, inte en säng, inte en madrass, fanns det en svenska i 65—70 års åldern och hon kunde prata med mej på rent dalmål,

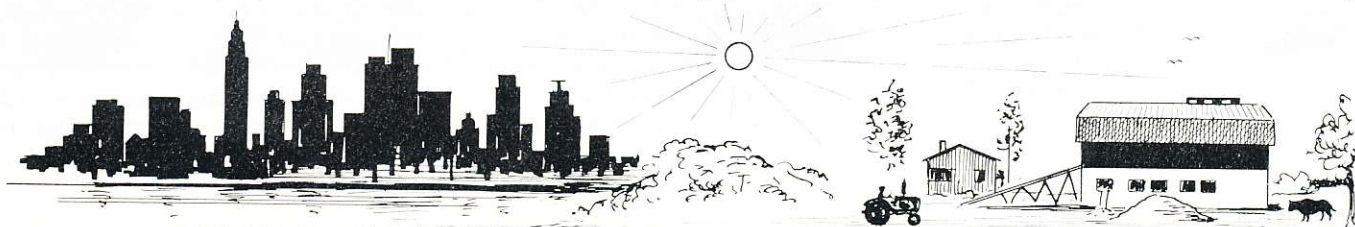
fast hon suttit inspärrad i samma cell i 25 år. Jag tyckte så synd om henne så jag skall försöka få tillstånd att besöka henne igen.

Här är halt som bara den. Folk kör ihjäl sej i stora mängder, särskilt Telegraph Road som är 3 sv mil lång. Siffran för 1964 utvisar 1.700 dödade och skadade. Hemskt i sanning!

Januari 1965

— Det är mycket att se på i TV och det finns 13 kanaler att välja på. I någon av dem körs det var kväll någon bra film eller naturligtvis "Bröderna Cartwright" m m. Men också kriget i Nord-Vietnam debatteras ofta och krigsminister Mac Namaras nuna synes ofta i rutan. — Vår klass har varit inne i Detroit och sett ett antikt drama "Kung Oidipus" av den gamle greken Sofokles. Vi har också besökt ett beatnic-hus, mycket trevligt, med låga bord. Man satt på kuddar i skenet av levande ljus och lyssnade på "Folk songs". Därefter blev det dans, och vilken dans sen, man kan ju tänka sej det när flera tusen studenter tumlade om i vilda amerikanska danser. Just nu är det ett kolossalt oväder här, det stormar och snöar, 1,5 meter snö. Det har inte varit sådant väder sedan 1876. Det är 15° kallt, vattenledningen har frusit, mjölkmannen har inte kunnat lämna mjölk på flera dagar och vi har inte kunnat gå i skolan. Alla "high-ways" är igensnöade. Massor av bilar ligger vid sidan av vägarna. Jag har alltid haft en hemlig önskan att bli insnöad, så jag tycker det är kul, men min kära "syster" håller på att bli "kna-sig". — Innan vi blev insnöade hade jag tillfälle tala om Sweden för ett par hundra "scoutgirls". Och man fick i sanning en massa konstiga frågor. bl a "bor du i hus i Sverige"? "Aker du skidor till din skola?" "Har du sett The Beatles"? Flickscouterna blev mycket besvikna då jag sa att jag åkte tåg till läroverket i Köping. — Har också pratat litet om gamla Sweden i skolans radio, och efter vad jag förstår blir det flera gånger till och inför olika publik. Men det är en stipendiats plikt, och kan man i någon mån ge upplysning om sitt eget hemland och skingra alla vanföreställningar om detta, ja då kan man känna sej ganska nöjd. Det är bara att hoppas att fler ungdomar från vackra lilla Arboga liksom jag finge chansen att uppleva ett amerikanskt skolar och därmed få ett vackert minne av amerikansk gästfrihet och vänlighet!

Lj



PR

Vårt ansikte utåt består inte enbart av att skriva brev, som Ni läste i Bergtrollet 3/64

När Ni skall handla i en butik tycker Ni då om att stå och vänta på Er tur? Eller att stå i kö i en sk snabbköpsbutik för att betala? Svarar Ni ja, är Ni antingen ovanligt menlös och foglig eller också är Er allting rätt likgiltigt. Sluta då upp att läsa här.

Kontakt

Vad är Er åsikt om att bli expedierad av ett surt (ej "smakligt") och ointresserat biträde? Inte inbjuder detta till några vidare affärer och detta drabbar inte bara biträdet utan faktiskt hela företaget. Ni har inte fått kontakt.

Hur ser det ut just kring Er själv och hur behandlar Ni dem Ni umgås med?

PR avser i detta sammanhang inte Poste Restante utan är förkortning för Public Relations som är utländska och betyder kontaktverksamhet.

Varje anställd bedriver — kanske omedvetet — dylik verksamhet och det är av betydelse för företagets rykte hur detta sker.

Vi börjar med humöret. Har man själv en sur och trumpen uppsyn påverkar detta omgivningen och handlandet blir därefter. Det är visserligen kanske svårt att jämt vara glad, men sträck på Er, drag axlarna bakåt, andas djupt och strax blir omgivningen ljusare och det frambringar ett leende. Det är inte larvigt att ha en glad uppsyn. Det är däremot svårt att förstå, vad man kan vinna på att se butter ut.

Hur lämnar Ni en rapport eller ger en order? Det kan ju ske kort och be-

stämt, men sättet och tonen betyder en hel del. Den får inte vara kränkande och utså frön till missbelåtenhet.

Ännu värre är det på vilket sätt en felande meddelas en tillrättavisning. Kommer han att känna sig skyldig eller ges den med en bitter smak av smälek — kanske t o m inför arbetskamrater. Denna bitterhet fortsätter sedan kanske så att vederbörande talar om företaget såväl inom som utom tjänsten på ett sätt som kan tolkas fel. Detta kan sedan bli en kedjereaktion, som sprids utåt i oanat mått. Tänk Er för! Är detta rättvist mot företaget? Kanske kommer det tillbaka och drabbar just Er på oväntat sätt.

Vår tjänare telefonen

Telefonen är en av våra tjänare, som kan vålla mycket förtret. För det första när man ringer upp ett nummer kan det gå fram signal på signal utan svar. Orsaken kan helt enkelt vara att det inte finns någon invid apparaten och då lönar det sig ju inte hur många gånger man ringer. På vissa företag har man sagt att får Ni inte svar på 3 signaler så lägg på. Men skulle vi ringa över en växel, så är det underligt att man måste vänta så många signaler innan någon svarar. Detta trots att växeln ju ständigt skall vara bemannad. Man känner sig som en otålig kund i en systemkö. Jag har verkligen personligen gjort kontroll hos en växeltelefonist och hon svarade vid första signalen, men abonnen-

ten hörde ända till 5 signaler innan svaret kom. Här är vi inne på en telefon-teknisk hemlighet, som jag ännu inte behärskar. Detta till trots skall vederbörande i båda ändar behärska sig och föra ett lugnt samtal i en trevlig ton. Det är underligt vilka angenäma visioner som öppnas av ett artigt samtal med en angenäm röst, även om vederbörande okulärt inte skulle vara så rolig att vila



ögonen på. Det hänger faktiskt inte så mycket på det yttre som på sättet. Hövlighet är A och O. Men alltid kan det betyda något att man har ren skjorta och petade naglar.

Hur svarar Ni själv i telefon? Den, som börjar ett samtal med "hallå", är väl helt borta numera, men det finns alltså en och annan självmedveten, som startar med ett otåligt "ja". Därmed förutsätter *han* att den, som ringer upp vet att just *han* skall svara och att hans "ja" har en så karakteristisk dialekt att alla skall känna igen hans röst. Förutsätt i stället att den som ringer hör till dem som har svårt att fatta och tala om genast Du lyfter luren, vem Du är och vad Du representerar. Den, som ringer, tar det som en artighet och ni vinner mycken tid. Ibland kanske man låtsas känna igen vederbörande i hopp om att samtalet i fortsättningen skall lösa problemet. Innan detta är gjort, är samtalet ofta irriterat svävande även om det är formellt korrekt. För övrigt blir man rätt stum av beundran för ren artighet.

Även om man blir tvungen att "stå i kö" för att få fram sitt samtal med en viss person, avtrubbas ilskan helt inför ett vänligt "Var god vänta!" eller "Byrårådet är f n upptagen, vem får jag hälsa från?" Däremot är sekreteraren direkt sårande om hon, när man vill tala med en person, först frågar vem hon får hälsa från, och sedan återkommer med att vederbörande är upptagen. Det är ett för uppenbart sätt att sila samtal.

Det är ganska vanligt att man kan få sitta länge utanför en dörr i väntan på ett angeläget personligt samtal och då man äntligen kommit mellan fyra ögon, bryts den korta audiensen av ett telefonsamtal, som mottages prompt och



Intet kinesiskt kryperi utan naturlig vänlighet kan mjuka upp den buttrade individ.

NATTFLYG



Varken orden förargelse eller döds synd räcker till för ett sådant brott som att vid en signal endast lyfta av luren utan att svara.

lägger beslag på det mesta av den slagna tiden. Be om ursäkt för avbrottet, fatta Er kort i telefonsamtalet och går inte detta, be den uppringande att få återkomma. Att Ni är mycket upptagen behöver Ni inte påskina genom att lyfta luren medan Ni samtalar med någon person i rummet. Detta kan i många fall enbart väcka löje och det kan döda många goda förbindelser.

Den värsta synden i telefon är att vid en signal enbart lyfta av luren utan att svara och låta den uppringande ropa hållå utan att kunna nå syndaren handgripligen. Nästan lika oartigt är det att låta sekreteraren ringa upp en abonnent och be denne vänta ett ögonblick. Att låta detta ögonblick bli en evighet — i detta läge hur kort som helst — kan spolia de bästa affärs- och vänskapsförbindelser.

Service

När någon begär en favör eller hjälp från företaget ställ Er aldrig avvisande.

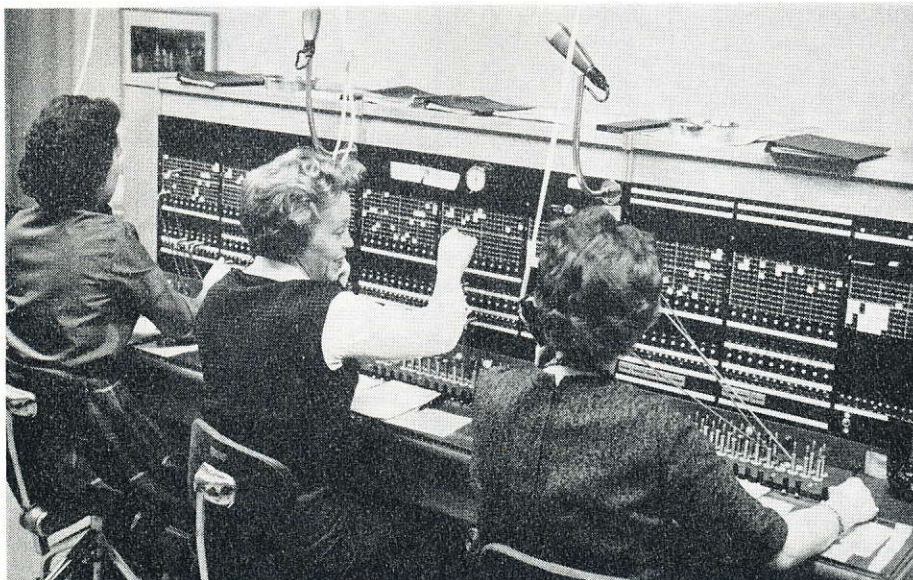
Ge honom beredvilligt och korrekt vad han begär. Sker detta på rätta sättet framhålls företaget just som ett utomordentligt serviceorgan och berömmet duggar även över Dig som hjälpt till och var säker på att det blir även en belöning för Dig även om det begränsas till ett hjärtligt tack. Är det absolut omöjligt att hjälpa honom gör avslaget på ett sådant sätt att han förstår att Du vill riva ned hela företaget för hans skull men det står inte i din makt att kunna lämna honom det önskade. Med förståelse går han ifrån Er med en tillfredsställande känsla att han trots allt fått något.

Vi skall vinnlägga oss om en god PR. Ett glatt och öppet uppträdande och en god samtalston såväl inåt som utåt kan mycket lätt bli en god vana, och detta är den anda som skall råda inom företaget.

Tack för uppmärksamheten.

God afton.

Ragnar Fredrik



DÄR KONTAKTERNA KNYTAS • CVA-UHF-DC-växel. Ryggarna tillhör våra vänliga växlare fru Siv Larsson, fru Inga-Lisa Granberg och fru Margit Moen.

Septemberväll, "mörk som de mörkaste nätter" för att citera Jeremias i Tröstlösa. Det har varit arbetskväll ute vid Flygklubbens hangar. Den avslutas med kaffe uppe i klubbstugan. "Ska vi inte mörkerflyga i kväll" säger någon. Jag är inte särskilt intresserad, för jag tycker inte att det kan vara något särskilt lockande att flyga i ett så kompakt mörker. Nå, jag måste naturligtvis titta på förberedelserna som bestod i att 10 st fotogenlampor, modell stallykta, tändas o. ställas upp vid start- o. landningsbanans kanter efter ett bestämt system med 7 lampor efter den ena och 3 efter den andra bankanten. Nå hur det nu resoneras så säger någon att visst måste jag följa med upp en tur. Jag är nu inte så särskilt svår att övertala när det gäller flygning och då det bär av, ångrar jag mig sannerligen inte. Djupt under oss ligger det lilla Arboga och dess gatlyktor glimma som ett broderi i strass. Vi stiger högre. Köping glittrar som ett smycke. Längre norrut syns gatlyktorna i Kolsva som ett pärlband. När vi svänger dyker Kungsör upp och bortom glimmar Eskilstuna, medan Örebro endast anas som en diffus ljusmassa genom diset över Hjälmaran. Mörkret verkar inte längre så kompakt. De 10 lamporna som syntes så anspråklösa syns på långt håll och markera landningsbanan mycket perfekt. Under oss syns Arbogaån som ett lite mörkare band när vi glida ned och landa. Jag är en upplevelse rikare och därtill en underbar sådan, en skönhetsyn utan like.

Senare, strax före jul fick jag under en kvällstur till Bromma tillfälle att förstärka intrycken då såväl Eskilstuna som det lilla Strängnäs strålade i julekläring, för att nu inte tala om Stockholm där kanske det fasadbelysta DN-huset syntes mest och bäst, tämligen närbeläget flygplatsen som det är. Gör som jag, låt dig övertalas till en kvällstur i mörker med flyg, och du blir själv övertygad om att det är en skönhetsupplevelse utan motstycke.

"Palle"

Semestertid

Låt Nyman & Schultz få komma med förslag inför Er nästa semesterresa.

Vi förmedlar endast auktoriserade resor.

NYMAN & SCHULTZ

tel. 021/103 50,

Hamngatan 18,

Västerås

IFFA

IFFA hade årsmöte den 8 febr 1965 i Folkets hus. Det är glädjande att höra att föreningen har 600 mer eller mindre aktiva medlemmar, men det var litet dystert att räkna antalet närvarande till årsmötet. Dock kunde man nu se tillbaka på en mycket god säsong 1964 efter tidigare nedgång. Den interimstyrelse, som verkat och de sektionsledare som fungerat har drivit fram både intresse och resultat och nu sedan nyval av styrelse och funktionärer gjorts, kan man med tillförsikt se fram mot än större intresse.

Vid styrelsevalet valdes till
Ordf. S-O. Holmström
Vice ordf. Christer Nilsson
Skr. Maud Famne
Kassör Lennart Höglund
Som sektionsledare utsågs:
Fotboll/Bandy: Tony Söderberg
Tennis/Bordtennis: Nisse Peterson
Badminton: J-E Kihlström
Fri idrott: K-E Kangas
Varpa: W. Liljehammar
Skytte: Harry Hahne

Verksamheten inom IFFA är alltigenom i uppåtgående och har bedrivits under vintersäsongen både inom- och utomhus. Badmintonsektionen har varit mycket framstående och har i Mälardalsserien utgått som överlägsen segrare före Södertälje och Valla.

CCVA tackade den avgående interimstyrelsen för allt arbete och lovade att CVA skall bistå den nya styrelsen där så är möjligt och att inom möjligheternas gräns uppfylla ställda önskemål. Ett av dessa är att ordna med en tennisbana. Som närmaste mål utåt är att i tävlan med övriga cv åter slå CVM och CVV.



John Kihlström leder sin sektion slagkraftigt.



Kangas i stor stil.

I fädens spår för framtidssegrar

Detta är Vasaloppets stolta devis.

Vasaloppet med den historiska genklangen är ju Sveriges, ja världens största skidtävling med ett för varje år alltmer ökat deltagarintresse. Tävlingssträckan från Sälen till Mora är av imponerande längd, 8,5 mil, och utgör ett verkligt kraftprov för alla dem som lyckas nå sitt längtans - Mål.

I årets tävling var det inte mindre än 8 deltagare från Arboga, däribland våra egna kämpar Karl Erik Kangas, CVA och Sven Larsson, UHF. Båda hävdade sig på ett utomordentligt hedersamt sätt i den svåra konkurrensen bland ca 4600 startande. Det var första gången de båda stod på startlinjen och båda nådde sitt längtans Mål i Mora.

Kangas, med startnummer 2286, passerade mållinjen på den goda tiden 6 timmar, 4 minuter och 40 sekunder, vilket gav honom plats nr 683 i målprotokollet och därmed även vasaloppmedaljen. Denna medalj tilldelas varje löpare som lyckas genomföra loppet på tiden 1½ gånger segrartiden.

Larsson, med startnummer 2526, fick också en mycket bra tid, 6 tim, 20 min och 1 sek, plats nr 936 i målprotokollet och även han medaljen.

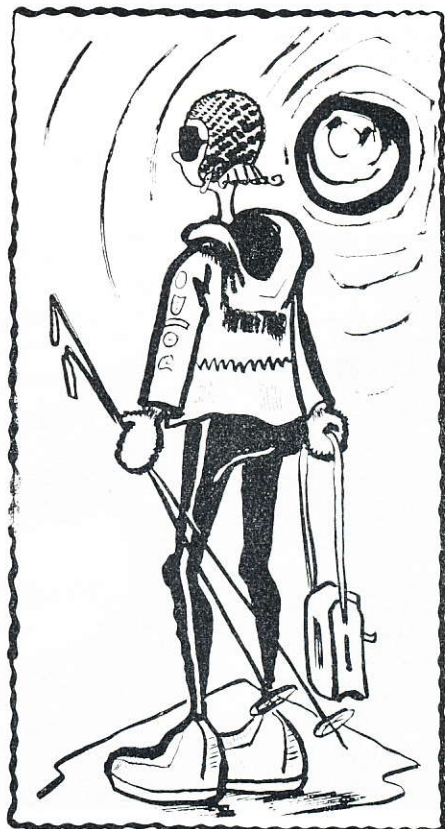
Med adress till Kangas och Larsson vill vi uttrycka vår beundran och våra gratulationer — BRAVO!

Ekl

Fjälltoppen

När den verkliga vitaminbristen börjar sätta in frampå vårskarven, då är det dags att damma av skidorna och fara till fjälls på någon vecka. Mängderna av frisk luft, smörgåsborden och alla infraröda strålar gör underverk med den mest trötta och stressade person. Naturligtvis kan en fjällvecka utnyttjas på flera olika sätt! De, som storögt tittar på ens solbränna efter hemkomsten och spontant utropar: Aahaaa, fönsterbord i fjällen! — tillbringar förstas sin vecka på 'bar'-mark med solskenet i blicken och skidorna hemma. De som frågar hur många skidor och stavar man brutit och revben man bräckt tillhör å andra sidan den överhurtiga kategorien. Lagom brukar vara bäst!

Den som nu inte är född fjällräv har ändå vissa möjligheter att reparera självförtroendet. I år ska det tex vara *revärer* på elastabenen, inte att förglömma! Den gamla anoracken, broderad med skrytlappar från höga fjäll med dito olyckstal, gör susen och kan man dekorera den virkade "baby-hjälmen" med ett par snöstjärnor tillhör man nästan eliten. Därtill rejäla pjäxor, ju större desto bättre, och man står stadigt i stormen — att GÅ är ju en omöjlighet! — En ryggsäck eller axelremsväska bevisar att dess bärare verkligen är ute i spåret från morgon till kväll och inte stakar sig hem till hotellet stup i ett för att äta och dricka.



Fjällfjälla

DRIFTVÄRNET

Mörkerfältskjutning fredagen den 29 januari — Hasse, Herbert och Aston toppade prislistan

I den vackra vinterkvällen med mycket snö och lagom kallt startade ett 30-tal driftvärnsmän i ädel tävlan.

Tävlingen avslutades med kaffedrickning, prisutdelning samt utdelning av tjänsteårstecken till de driftvärnsmän som varit med i 25, 20, 15 och 10 år.

De bästa resultatet av fältskjutningen.

Klass A:

Herbert Käberg	35 poäng
Bertil Blomqvist	35
Richard Lenander	34

Klass B:

Hans Carlsson	30 poäng
Aston Fröijdh	23
Erik Persson	20

Bertil Blomqvist



Vinterkurs

Den 8—13 mars hade Flygledningen för femte gången förlagt sin vinterkurs för Driftvärnet å Stagården, utanför Bollnäs.

Deltagarna, c:a 29 man, var från CVA-UHF, CVM, FC, F11, F13 och Flygledningen. CVA-UHF var manstarkt representerat. Ledare för kursen var Flygledningens driftvärnchef kapten B. Ström vilken till sitt förfogande hade 3 instruktörer, fanjunkare Berggren, rustmästare Angermund och furir Falklind.

Gemensam buss för kursdeltagarna

En trevlig liten sak är kompassen, som man kan göra stor succé med. Man kastar då och då en likgiltig blick på den lilla prylen, gör ett lappkast och ändrar färdriktning — följd av beundrande blickar. En liten smäcker ficklampa att blinka SOS till fjällräddningen med är också på plats... Ett par kilo russin lär ska vara bra vid en eventuell övernattning i det fria och skidvalla i vackra färgkombinationer kan bidra till ens popularitet.

Solglasögon bör man använda, åtminstone de första dagarna, och de ska vara stora! Dels ser man intressantare ut och dels undviker man snöblindheten, som kan ställa till besvär i branterna. Andra föredrar att ställa in skärpan på något mörkt och snyggt i 190-centimetersklassen och sedan glömma både fjäll- och dalskidan och bara susa rakt fram. Att sedan vid sammanstötningen slå upp de rödkantade himmelsblå och skylla på solblindhet KAN förstås sluta lyckligt...

Den som vill bli accepterad även av ortsbefolkningen ska aldrig begagna

utgick från Stockholm men Arboga-mannarna föredrog att göra resan med egna bilar. Deltagarna samlades på söndags-eftermiddagen å Stagården för förbrödning och gemensam middag.

Måndag morgon var det väckning kl. 7.00 med frukost 7.30 varefter övningarna började med skidexercis. Det befanns att samtliga deltagare utan bekymmer klarade både skidexercisen och teknikåkningen.

Tisdagens övningar började med inskjutning av kpistarna för dagens fältskjutning samt teori i vakttjänst med praktisk tillämpning. Skarp ammunition användes. För att få en halv dag



Blomqvist kunde notera en hel del fullträffar.

skidliftar eller vesslor. Man ska KÄM-PA opp till kullens högsta topp och rynka på näsan åt dagturer under 5-milen och man får inte gnälla över stuka-de fötter och skavsår eller säga phula ord om klabbföret. Man måste vara hurtig och käck och bara "hänga med". Snart upptäcker man att man är så otroligt trevligt och spirituellt, att det inte är sant!!

Efter den rejält tilltagna middagen på hotellet anordnas lekaftnar för dem som inte har vykort att skriva eller som ljuvt somnade in under desserten. Man gömmer nycklar, skär havre och överraskar polisen etc... Alla är glada och vänliga och Du och Bror. Direktör Sååg i trävarubranschen låter gärna lilla Pyttan Person från Stockholm spela bort bolagsvinsten på roulette — som exempel.

Den som vill få smörgåsbordet placerat på de rätta ställena kan basta, twista eller chacha för att uppehålla konditionen.

Ja, de omtalade stela och tråkiga svenskarna får man leta förgäves efter — i spåren om våren! "Fjällripa"



Sol och pytt i pannan mellan slagen.

ledig pågick övningarna till kl. 22.00 och ingen var ledsen att efter en så hård dag få krypa i säng.

Torsdagen var utflyktsdag, med buss och först besågs Sveriges största landsorts kyrka, Järvsö kyrka, byggd 1838. En oförglömlig upplevelse. Färden gick vidare till Harsa, turistföreningens utflyktsmål, med en utmärkt skidbacke och d:o lift, där backteknik på skidor tränades.

Den sista övningsdagen var det lektion i kartläsning, demonstration med tillämpning av skidvallning, avläggning av prov för skidskyttemärket och till sist vapenvård och inlämning av utkviterad materiel.

Kursen avslutades med kamratlig samvaro å mässen och prisutdelning till berörda deltagare. Priserna bestod av Hälsinge-bocken i olika storlekar. Kapten Ström som nu avgår från sin driftvärnschefspost avtackades av B. Lind, UHF, med ett kraftfullt och trevligt tal och fick som gåva en stor bock.

Lottapersonalen, som på ett mycket förtjänstfullt sätt skött det lekamliga avtackades i varma ordalag och blomsterhyllades.

Som ett ljust minne kommer den gångna veckan att framstå för oss som fick delta i kursen.

Resultat i fält- och skidskytte i vpl-åldern

1. Å. Dandanell, CVA
2. I. Carlsson, CVA
4. L. Löth, UHF

Över vpl-åldern

1. S. Zachrisson, FC
2. G. Rystedt, CVA
3. E. Tägtström, UHF

3 plaketter utdelades till de 3 bästa
Guld Å. Dandanell, CVA
Silver I. Carlsson, CVA
Brons O. Järfeldt, FF/FL

En ny idé eller en naturlig utveckling

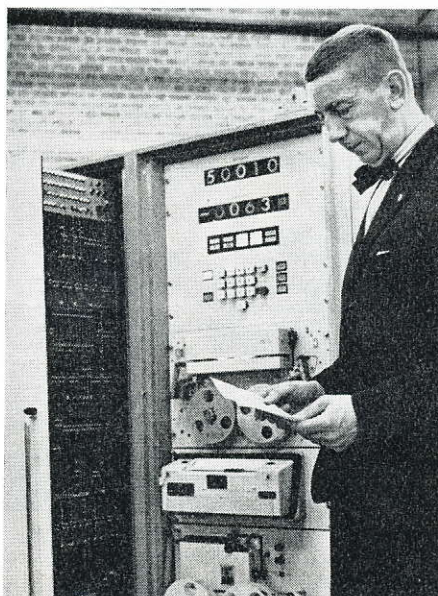
Lika litet, eller lika mycket, som den automatiska telefonväxeln och den automatiska telefonsvararen anses som nya idéer eller produkter av den naturliga utvecklingen, är det automatiska testförfarandet eller autotestaren en ny uppfinning eller ett led i en utvecklingskedja.

När det gäller den automatiska telefonväxeln, utvecklades den från det manuella växelsbordet. Man tvingades att rationalisera kopplingsförfarandet när antalet abonnenter ökade och därmed även antalet operatörer. Abonnenter krävde service dygnet runt, snabbare uppkoppling av samtalen, mindre felkopplingar o. s. v.

När den automatiska telefonsvararen kom till allmän användning existerade redan den magnetiska bandspelaren och automatväxeln var ett fullbordat faktum. Att sedan koppla samman de båda, då behovet uppstod, förefaller ganska naturligt, eller hur?

Autotestarens väg genom tiderna startar med volt- och ampéremetern. Teknikern fann mycket snart det obekvämt och dyrbart att använda flera voltmetrar för olika mätområden. Detsamma gällde ampéremetern, som visserligen användes sällan, men dock behövdes då och då. Ur dessa synpunkter föddes det numera så allmänt använda och välkända universalinstrumentet, som således är ett kombinationsinstrument. Med modernt tänkande kan man således säga att mätförfarandet hade rationaliserats. Därefter följde en tidsperiod med elektrotekniska produkter som med dagens mått mätt var av ringa komplexitet d. v. s. inte mer svårförståeliga och stora i omfång än att en man på relativt kort tid och med relativt ringa utbildning kunde lära sig utrustningen ifråga. I vissa fall klarade man sig utmärkt med praktisk erfarenhet från liknande apparater för att kunna utföra nödvändiga serviceåtgärder i form av reparationer, trimningar o. s. v. Varefter tiden led fordrades det mer och mer instrument. Det räckte inte längre med universalinstrumentet. Man behövde signalgeneratorer, oscilloskop, frekvensmetrar, elektroniska räknare o. s. v. Vid sidan om detta ökade också noggrannhetskravet. De instrument, som behövdes i fält, ansågs några år tidigare vara laboratorieinstrument. Ett resultat av denna utveckling innebar att personalens utbildningsnivå måste ökas. Utbildningen måste omfatta ej endast de apparater, som skulle underhållas utan även de nödvändiga instrumenten.

För vissa objekt har den erforderliga instrumentparken blivit så stor och skrymmande att om man vill utföra service på platsen där testobjektet befinner sig, måste man, för att vara något så när rationell, transportera testutrustningen i bil. Det är då naturligt att organisera instrumenten i fordonet på ett sådant sätt att de kan användas direkt från installationsplatsen. På detta sätt har man löst testutrustningsproblemen för flygplan 35 Draken, men har därmed ej löst utbildningsproblemet av personalen.



Ing. Lennart Thornström funderar över resultat från den amerikanska autotestaren.

Ur ekonomisk synpunkt får man hela tiden komma ihåg att ett flygplan, en maskin, en radio- eller radarstation innebär en avsevärd penninginvestering och ett stillastående i samband med testning kostar givetvis pengar. Ett exempel, som kanske belyser detta förhållande, kan nämnas. Antag, att det för ett visst testförfarande fordras 10 stycken flygplan för att ständigt hålla 4 stycken i luften. Resterande 6 flygplan kan ej flygas på grund av serviceåtgärder såsom testning, reparation, smörjning o. s. v. Antag vidare att tiden för underhållsåtgärderna kan reduceras så mycket, att man med totalt 9 flygplan, fortfarande kan hålla 4 stycken i luften. Resultatet är en besparing lika med kostnaden för ett flygplan. Ett modernt stridsflygplan kostar 5–8 Mkr. Återigen har det gamla ordspråket "tid är pengar" besannats.

Vad har detta med autotestare att göra? Jo, det visar att ett allmänt önskemål att reducera testtid, fellokaliserings-tid, förenkla personalutbildning o. s. v.

Snödrevet piskade intensivt emot ansiktet. Vi strävade envist uppför med ett gott fäste för skidorna. Man tänkte. På vad? Ja, varför man egentligen är så biten av att ibland ta en helt frivillig men motsträvig dust med naturkrafterna. En lätt nedförslöpa tog tvärt slut, två vindpinade björkkvistar hade gjort halvt lyckade försök att slå en i ansiktet.

Och nu den branta ravinkanten som skulle passeras. Kan nog inte ta den så tvärt, pulkan gör sej påmind att den också är med. Vänder mej om, småler emot kamraterna, måntro de tänker samma, jodå i deras ansikten, delvis skymda av anorakernas vargskinn, ser jag tillförsikten till det som döljes under det gröna pulkakapellet — renskinn, dunkläder, kokutrustning, provianten, säkerhetsutrustningen.

Pulkan, vår trogna vän, fick snar hjälp uppför motlutet.

Vi stannade. Njöt av samhörigheten med vildmarken. Märkte att det nog blivit litet kallare. Bärremmarna rättades till. En näve ur godispåsen gjorde gott. En nick i samförstånd och vi knegade iväg.

Träkryssen som markerade leden blev plötsligt suddigare på avstånd. De två närmaste kunde ännu urskiljas. En blick på vår outhärlige vän kompassen bekräftade att allt var i sin ordning. Efter ett par hundra meter nådde vi brytpunkten. Nytt gradtal. Vinden angrep nu från vänster. Enligt våra rön måste nu den vindpackade snödrivan välkomna oss om fem minuter. Där väntade snöbivacken som vi hade grävt ett par dar tidigare. Snödrevet gjorde sina ansträngningar att göra oss konfunderade. Plötsligt så motigt. Ja visst ja, här är det. Några steg till och det präktiga dörrblocket kunde skönjas genom den

finns. Jämför önskemålet från abonnentens sida då det gällde den automatiska telefonväxeln. Lösningen på dessa önskemål är en automatisk mätanordning, som hjälper teknikerna att utföra jobbet.

Sedan återstår frågan om tekniken är tillräckligt långt kommen för dess förverkligande. Denna fråga kan besvaras med ett obetingat JA. Datatekniken finns, som exempel har den tillämpats hos oss under många år vid DC. Den digitala mättekniken existerar (arbetar i princip efter kinesernas kulramar, givetvis med hjälp av elektricitet) och att automatväxeln fungerar har vi redan talat om. Med andra ord, av redan känd och praktiserad teknik kan således autotestaren födas. Hur den sedan fungerar kanske jag får återkomma till en annan gång.

Lennart Thornström

55:orna blev robotmästare 1964



Var och en sin egen husbyggare.

mjuka yrsnön som lagt sej som ett döljande täcke. Upp med pulkan på den uppskottade planen. Skidor och stavar förankras. Dörrblocket öppnas försiktigt. Ja då det är sej likt, vårt skydd för argisinta hårda vindar, vår isolering mot köldgraderna. De tre kojplatserna skymtade i det grå lugnet. Ett tänt stearinljus förvandlade den gråa, gåtfulla, tysta stämningen till en vit inbjudande boning. Dörrblocket gillrades på plats. Lite marigt kanske, men med hjälp av skidstav och snöskyffel blev det bra. Pulkan hade utfört sin tjänst som lasthjälp. Nu var den en säng, en sovplats i ett vitt, tyst rum.

Vi pysslade med våra grejor. Ställde i ordning, borstade av snö från kläder och prylar. Bytte en del plagg, började känna oss torra och varma. Kokkärlet på sin plats under luftventilen. Så småningom blev rabarbersoppan klar och hållt på termos, de varma korvarna smakade verkligen bra nu korvspadet och en näve russin fick utgöra en mustig utfyllnad i nyponsoppan, kvällens varmare. Kvällen gick fort — som alltid i gott kamratskap där det gäller att ge mer än att få —, renfällarna rättades till. Hobbyjobbet, den snidade pipan, lades åt sidan, kortleken fick vila. En sista nödvändig visit utanför det trygga dörrblocket blev litet överraskande; stormen hade avlöst snödrevet, skidspetsar och stavtrugor kunde bara anas i snödunklet. Raskt in igen, besväret med det tredskande dörrblocket var nu snabbt över.

Såg på klockan, redan halv sju, lätta snarkningar bröt tystnaden. Sovsacken var varm och skön men tändsticksasken låg för långt bort, jag måste kravla mej ur en smula. Det vänliga ljusskenet spred sej åter. Natten var över. I högfjället, i den rena vita snön, vår bundsförvant om vi måste stanna. Om vi måste skydda oss undan stormen.

C-E W.

Vid den inom robottekniska kontoret årligen återkommande femkampen, tog i år fjolårets bottenlag, avd 555, en härlig revansch och bärgade slutsegern med ca 40 poängs försprång till den "eviga tvåan" avd 553.

Avd 554 som innehade de båda tidigare inteckningarna fick i år finna sig i att bli slaget av inte mindre än två lag och belägga tredjeplatsen. Detta kanske i viss mån berodde på att laget hade varit för optimistiskt inför slutsegern — de lämnade walk over i fjärde grenen! Fjolårets sensationslag avd 556, som tänkt på framtiden och förnygrat sitt lag, kunde på grund av bristande rutin inte göra sig gällande och visa sin verkliga styrka, men intog en hedersam fjärdeplacering.



Bertil Vadsten avd. 553 vinnare i golf.

Den 7 januari utgjorde IFK-stugan vid Landskogskärret slagfältet för den avslutande grenen i femkampen. Eftersom den grenen var den för robotfolk lämpliga pilkastningen, så förstär man genast den hänryckta stämning som lägrade sig i lokalen då pilarna ven genom luften.

Efter ett intensivt kastande kunde så slutligen den enväldige domaren, Rolf Genestig, utropa avd 555 till femkampens och tillika sista grenens segrare!

Vid en intervju med segrarnas lagledare, Lars Gustavsson, direkt efter slutsegern, uttryckte Gustavsson sin stora glädje över att det de vetat långt innan, nu var bekräftat. Någon speciell träning hade man inte utsatt sig för, men i gengäld hade åtminstone han själv fått ta ut sig till sista blodsdroppen! I sista grenen hade 55:orna använt sig av spanska (!) pilar, vilket tydligen var



Avd. 555 med vandringspris.

den rätta "vallen" för den grenen. Angående de övriga lagen sade Gustavsson att 55:orna hade varit räddast för 556, vilket är en dark horse, som man aldrig vet var man har.

Medan robotorkestern, "The two Stig" — Jäderlund & Lidfeldt — lät sina ljuvliga toner smeka allas öron, vidtog den traditionella trekampen, för att kora Årets Robotman. Utövarna av första grenen av trekampen visade en skrämmande förmåga att kunna kasta en seniorkula bakåt mellan benen, och nog var det mången som svalde mer än en gång och tycktes ha fått något tjockt i halsen när man bevittnade den dramatiska andra grenen, som var ölhävning. Att sedan precisionskastan med en tennisboll i den avslutande grenen i trekampen inte blev vad de borde ha blivit, kan vara de tävlande förlåtet, efter alla perser de utstått. Slutligen visade det sig att en av de "two" var lika stor sportsman som musikanter och kunde således kora till Årets Robotman 1964!

Resultat

Femkampen:

1. Avd 555 184 poäng
2. Avd 553 145 poäng
3. Avd 554 131,5 poäng

Trekampen:

1. Stig Jäderlund, platssiffra 10 (Årets Robotman)
2. Rolf Johansson, platssiffra 13,5
3. Bertil Vadsten, platssiffra 15,5
6. Nils-Erik Forsberg, platssiffra 21,5) (fjolårets robotman)

Jaf

Årets rekordman Stig Jäderlund.



Ny på ekonomiavd.



Per-Erik
Persson

Ny på ekonomiavdelningen är för om den 1 mars 1965 Per-Erik Persson, som skall ägna sig åt vår självkostnadsbokföring. Han har företagsekonomisk utbildning och kommer från Volvo-Köpingverken.

TACK!

För all uppvaktning på min 50-årsdag får jag framföra mitt varma tack.
K. Andersson
Avd. 657

Till chef, verkstadsledning och de många vännerna vid CVA framför jag mitt hjärtliga tack för uppvaktningen på min 50-årsdag.

Torsten Gustavsson
Avd. 560

För all uppvaktning och visad vänlighet på min 50-årsdag framför jag härmed mitt varma tack.

Wera Lundberg
UHF

Ett ljust och vackert minne rikare är jag genom all vänlighet och uppvaktning på högtidsdagen.

Mitt hjärtliga tack!

John-Eric Kihlström
Avd 552

Hjärtligt tack för vänlig hägkomst på min högtidsdag.

Birger Westerberg

Härmed framföres mitt varma tack till arbetsledare och arbetskamrater för blommor och presenter jag fick mottaga på min 50-årsdag.

1491 Sigge Wester
Avd 111 CVA

Ett hjärtligt tack till chefer och arbetskamrater för den gåva och de blommor jag fick mottaga när jag slutade min anställning vid UHF.

Ivar Pettersson
(Igel-Pelle)

Ett hjärtligt tack för uppvaktningen på min 50-årsdag.

Sune Filmberg

För all uppvaktning och vänlig hägkomst på min 50-årsdag ber jag få framföra ett varmt tack.

Torsten Fridell

Ett hjärtligt tack till arbetskamrater och chefer för avskedsgåvan som jag

F C P F

F C P F avd 52 hade sitt ordinarie årsmöte torsdagen den 18 febr. 1965. Det var ett välbesökt möte som presenterades en föredragningslista med 45 punkter.

Mötet inleddes med parentation över tre medlemmar som avlidit under det förflutna verksamhetsåret, Einar Molin, Rune Söderström och Karl Johnsson.

Till att leda årsmötets förhandlingar utsågs Lennart Andersson.

Verksamhetsberättelsen godkändes efter en stunds diskussion.

Ur verksamhetsberättelsen kan nämnas de uppvaktningar som gjorts hos försvarsministern dels med anledning av överflyttningen av fjärrskriften till TELUB i Växjö och dels ang. motor RM6C. Uppvaktningarna har skett gemensamt med FCTF:s Arbogaavdelning.

Den ekonomiska berättelsen föredrogs och godkändes utan anmärkning så styrelsen fick ansvarsfrihet för år 1965.

Mötet övergick sedan till valen till de olika funktionerna inom avdelningens verksamhetsområde.

Till kassör för två år valdes Sten Johnsson samt till styrelsemedlem i två år valdes Lennart Lundberg.

Styrelsen har nu följande sammansättning. Ordf. Ingvar Johansson, V. Ordf. Lennart Lundberg, Kassör Sten Johnsson, V. Kassör Göte Orre. Sekreterare Sten Edberg. V. Sekreterare Karl-Henry Pettersson. Studieledare Per Olov Fors.

Till Revisorer valdes Rune Gustavsson, Folke Eriksson och Gustav Engström.

Två ledamöter valdes till CVA företagsnämnd C. A. Holmström samt Sten Söderberg. Söderberg är nyvald efter Rune Larsson som avsagt sig förnyad kandidatur.

Mötet valde Ingvar Johansson och Sten Johnsson till förhandlare vid CVA.

Till ny ledamot i UHF företagsnämnd valdes Folke Johansson samt till förhandlare på samma arbetsplats Sten Edberg.

Mötet avslutades av fungerande ordf. Lennart Andersson som framförde medlemmarnas tack till styrelsen för det gångna årets arbete.

Ingvar Johansson

AFORISMER

En klok man erkänner sina fel utan omsvep. En vanlig människa någon gång med förmildrande omständigheter. Den enfaldige har inga fel.

Pessimisten får som regel rätt men är inte lyckligare för det.

Karl Kämpe
Mo och Domsjö

fick när jag slutade min anställning vid CVA.

Marianne Collstam

CV/FF-SPELEN

Söndagen den 28 februari avgjordes "vinterdelen" av CV/FF-spelen med CVV IF som arrangör. Tävlingarna, som omfattade korphockey, bordtennis, badminton och skidloppning 10 km, gynnades av ett strålande väder, vilket uppskattades av skidåkare och korphockey-spelare.

Samtliga individuella mästare som komrades kom från IFFA och de allra bästa individuella prestationerna svarade IFFA:s skidåkare för.

Arrangemangen gick fint i lås med ing. L. Ingvaldsson i spetsen. CVV:s mäss hade god avsättning för öl, kaffe, fläskkotletter m. m.

Poäng på vandringspriset,
sammansättning

	CVA	CVM	CVV
Badminton	5	3	2
Bordtennis	3	5	2
Korphockey	3	2	5
Summa	11	10	9

Individuella resultat:

Bordtennis:

1. Gustavsson, CVA, Guld (Mästare)

Badminton:

Singel:

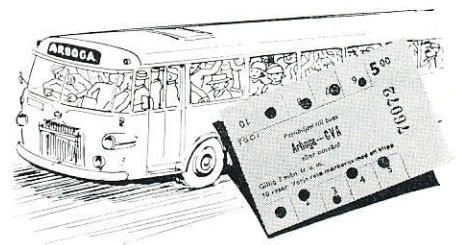
1. Kihlström, CVA, Guld (mästare)
2. Holmström, CVA Silver.

Skidor:

1. T. Eriksson, CVA, 33,17 min. Guld (Mästare)
2. S. Larsson, CVA, 35,08, Silver.
3. K. E. Kangas, CVA, 35,39, Brons.
4. C.-Å. Hultgren, CVV, 36,00.
5. B. Ekstrand, CVA. 37,05.
6. K. A. Pettersson, CVM, 37,19.
O. Karlsson, CVA, 37,19.

INSÄNT

Till TGOJ-busstrafiken



Sedan TGOJ hade vänligheten att dra in de sk klippkorten för resenärer till CVA och UHF, så förekommer nu varje morgon och kväll ett evinnerligt växlande med sedlar, enkronor och tioöringar i massor.

ENKEL FRÅGA: Varför inte sälja polletter? Tänk så mycket enklare jobbet skulle bli för chauffören!

"Bussresenär"

SVAR: I sak är red. överens med insändaren och tror sig representera de flesta anställdas önskan: Giv oss parti-biljetterna (klippkorten) åter!

Red. Bergtrollet

YRKESKOLAN

Första avslutningen på 3 år



PREMIERADE AVGAENDE ELEVER • Stående fr.v. Jan-Erik Mårtensson, Per-Arne Norling, Kjell Wilhelmsson. Sittande fr.v. Ulf Schyman, Kjell Liljehult, Bernt Eliasson.

Den 18.12.64 tre årskurser elever, som lämnat yrkesskolan, hade samlats till avslutningshögtid i det nybyggda elevhemmets samlings-salar.

Under elevorkesterns toner intog inbjudna repr. för CVA, personalorganisationer och elevhemmets ledning samt eleverna sina platser vid de festligt dukade borden där det serverades en läcker tesupé. Ingenting saknades och köket hade gjort allt för att tillfredsställa ögon och mage.

Sedan började sedvanligt avslutningsprogram. CCVA talade för de avgående eleverna och önskade dem framgång på de vägar de utbildat sig för. Ett antal premier utdelades för flit och gott ar-

bete. Sekreterare E. Tunås talade om hemmet och den miljö som fostrat eleverna och välkomnade dem att åter komma på besök och liva upp minnen.

Rektor O. Ahlgren beskrev lärarnas verksamhet och hur de format eleverna från lerklampen till män i staten.

Slutligen tackade Jan Olov Blomqvist årg. 61 å sina och kamraternas vägnar samt överlämnade blommor till föreståndare, lärare, kökspersonal m. fl. Fru Tekla Isaksson elevhemmets husmor fick en kristallvas med röda rosor. Kvällen avslutades med samkväm och förfriskningar, varvid CCVA kåserade kring bilder från sin amerikaresa.

Skidskola i Arboga

Under denna vintersäsong, då Arboga gynnats av snö, har Skidfrämjandet, under ledning av Nils Rydberg, haft skidskola för ungdom och vuxna. Som lärare har fungerat Sture Sjödin, CVA, Göran Sjödin, John Johnsson, UHF, Gerd Sjögren och Sigge Adelmars. Mindre aktiva åskådare har sagt att det var ett nöje att se hur Arbogaborna jagades i

backarna och tvingades intaga svåra knähukande ställningar med bibehållen balans. Bland intresserade elever sågs CVA-arna Ragnar Stolt, Aston Fröijdh och Lars-Harry Larsson med fru. Den 11.3.65 var det avslutning med gemensamt fackeltåg i långsamma slalomsvängar och ett kort störtlopp på sladden. Efteråt förtärdes en varm korv med glögg.

Vi hälsar välkomna

till CVA

Per-Olof Alex, ingenjör	avd 513
Rose-Marie Bäcklund, biträde	480
Sven Dahlström, hjälpmontör	273
Ingemar Hallbäck, ingenjör	277
Margareta Hjelm, kontorsbiträde	630
Maud Högström, kontorsbiträde	780
Ingrid Johansson, kontorsbiträde	550
Rune Johansson, ingenjör	523
Inger Karlsson, biträde	956
Ove Karlsson, hjälpmontör	253
Mona Kolheden, kontorsbiträde	570
Inger Lundberg, kontorsbiträde	520
Lennart Nordén, montör	283
Lars-Göran Oskarsson, civilingenjör	522
Eva Persson, kontorsbiträde	780
Per-Erik Persson, driftintendent	959
Bertil Quist, ingenjör	523
Maj-Lis Strüssmann, kontorsbiträde	992
Nancy Söderback, kontorsbiträde	951
Elisabeth Sörlöv, kontorsbiträde	550
Birger Westman, hjälpmontör	281
Kristina Wisth, kanslibiträde	670
Jörgen Åker, ingenjör	516
Kenneth Öhman, hjälpmontör	273

till UHF

Gottfrid Grundin, förrådsarbetare
Margareta Andersson, skrivbiträde
Kristina Eriksson, skrivbiträde
Kerstin Kustvik, skrivbiträde
Ingemar Nilsson, ingenjör
Gustaf Rosengren, ingenjör
Hans Lindgren, förrådsarbetare
Tuve Olofsson, förrådsarbetare
Nils Wall, förrådsarbetare



Lärlingarna från CVA yrkesskola, som vann Korpsseriens sexmannabandy. Stående fr. vänster: Kjell Carlsson, Per-Erik Pettersson, Jan Ohlén, Anders Bjurström, Jan Andersson. Sittande fr. vänster: Anders Bersell, Bengt-Ake Pålsson, Stig Blom, Ingemar Jansson.

Vi gratulerar

CVA 60 år

1965		
5/5	Helmer Persson	avd 230
13/5	Erik Johansson	200
26/6	Henry Sjöberg	275

50 år

1965		
18/5	Martin Eriksson	avd 780
25/5	Nils Sjökvist	612
12/6	Knut Kihlman	641
13/6	Karl Mattsson	900

13/6	Anna Jönsson	570
28/6	Rune Harlén	491
30/6	Elof Karlsson	140
9/7	Elmer Johansson	281
13/7	Vega Bodin	951
26/7	Alrik Olsson	630
29/7	Henry Jersby	690

UHF 60 år

1965		
8/7	K-A Löfqvist	avd 412
19/7	Gösta Persson	412



Ivar Pettersson i högsätet och CUHF

Malte Andersson blir pensionär



Malte Andersson mottar blomsterhyllning

Då och då ser man fortfarande en skymt av Malte Göran Andersson vid CVA, men numera håller han inte samma arbetstider som vi andra. Vid senaste årsskiftet avgick han med pension från sin tjänst som lindare, och när han nu gör sina sporadiska besök här, är det för att fylla på och sköta om våra kaffeautomater.

Andersson blev CVA-are i maj 1957 och kom då närmast från Kungl. Skånska Pansarregementet i Hässleholm. I samband med att han drog sig tillbaka från det dagliga knoget på elverkstaden inbjöds han till kaffesamkväm, varvid han i varma ordalag avtackades för goda arbetsinsatser och gott kamratskap. Företagsledningens talan fördes av överingenjör L-H Larsson och kamraternas tack frambars av FCPF-ordföranden Ingvar Johansson. Båda överlämnade blommor. Elverkstaden representerades av den blivande pensionärens son, verk-mästare Olle Göransson.

"Igel-Pelle" avtackad

Lucia med tärnor hade besökt UHF på morgonen den 12 december och fram på förmiddagen var det dags för ytterligare en festlighet då allas vår "Igel-Pelle", döpt till Ivar Emanuel Pettersson skulle hyllas inför sin förestående pension. I 18 år har Pelle plikttroget fyllt sin uppgift vid UHF och kan nu med bibehållen vitalitet njuta sitt otium.

Byråchefen K. Hultman tackade för ett gott utfört arbete under de gångna åren och överlämnade blommor och blomstercheckar.

FCPF framförde genom hr G. Gustafsson ett tack för gott kamratskap och överräckte även han en blomsterkvast.

Hrr B. Ahlin repr. FCTF och C.-H. Dahlström, Bergtrollen och båda önskade den nye pensionären många goda år i Västerås dit han nu flyttar för att ägna sig åt sin hobby idrotten.

I arla morgonstunden hade de närmaste arbetskamraterna uppvaktat med en uppsättning vinglas och rökverk.

Ivar Pettersson tackade för uppvaktningarna och sade att det var med vemod han nu lämnar sitt arbete på UHF och Arboga. Pettersson är född i Ärla, Södermanland 19/12-04.

I bevarat minne



Tjänsteman Rolf Aldsjö avled den 26 mars 1965. Han var född den 29 maj 1923. Aldsjö har varit i flygvapnets tjänst sedan år 1940. Han anställdes vid CVA, avd. 370, den 15 september 1959. De sista två åren har han tjänstgjort på avd. 524.



Förrädsarbetaren Nils Erik Zettergren avled den 7 febr. 1965 efter en tids sjukdom. Han var född den 1 aug. 1910. Zettergren anställdes vid UHF den 19 maj 1947. Zettergren som var infödd Arbogabo arbetade under en tid vid El. Skandia och under en längre följd av år inom bagerinäringen.



Verkmästare Nils Andersson avled den 19 januari 1965. Han var född den 26 april 1920. Andersson anställdes vid CVA den 15 januari 1958 och var placerad vid driftavdelningens värme- och ventilationsanläggning.

FELSKRIVNING

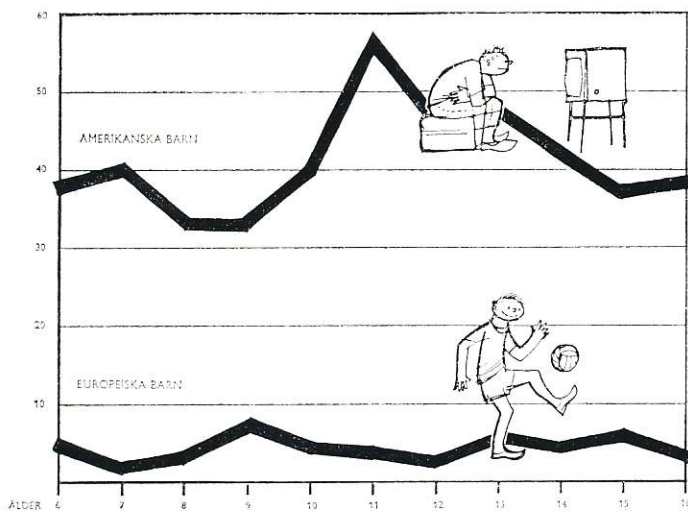
Att även en skrivflickas vardag här på CVA inte alltid är så lätt framgår av följande felskrivningsdrama.

En förmodligen inte alltför lättläst kladd, till ett teletekniskt meddelande, hamnade på skrivflickans bord för att renskivas. Texten innehöll bl a: *Kanalerna måste separeras — kHz p g a risken för överhörning.*

Skrivflickan var tydligen inte mycket för det abstrakta här i livet, ty den renskrivna texten fick nämligen följande lydelse: *Kanalerna måste repareras — kHz p g a risken för överkörning.* — Konkret och lättförståeligt tyckte tydligen skrivflickan.

Hem

VI TAR PULSEN



Nej, nej, inte CVA:s puls, utan vår egen kropps är så klart. Det är populärt och nyttigt och det är skojigt, framför allt när man konstaterar att resultatet förändras till det bättre efter varje prov. Eller hur, Birger Lindh?

"Jo, det är rent av spännande också och träningen som givetvis ligger inbakad mellan provtagningarna som sker en gång varje månad blir inte tråkig om den är upplagd på rätt sätt, utan ger en hel del nöje den också. Men den största behållningen har man av känslan att bli friskare, starkare och mera harmonisk, med andra ord man får bättre vigör".

God vigör innebär fysiskt — att ha en vältränad kropp, psykiskt — att ha en positiv inställning till sitt arbete, sin livsuppgift och till sina medmänniskor, att kunna njuta av vilan då tiden för den är inne, socialt — att kunna glädja sig åt samvaron med andra människor och att kunna ta vara på stunder av glädje och avkoppling, allvar och stillhet, som denna samvaro kan skänka. Detta är hälsa! Eller som världshälsoorganisationens definition lyder: "ett tillstånd av fullkomligt kroppsligt, själsligt och socialt välbefinnande".

Trots att vi alla vet hur stor roll god fysisk kondition spelar i detta välbefinnande har de flesta av oss inte tagit konsekvenserna av denna visshet. Eller är det många så, att vi inte vill inse att vår kroppsliga inaktivitet får negativa verkningar. I så fall kanske figuren ovan kan ge oss en tankeställare. Den visar en undersökning gjord på 40.000 skolbarn i USA med de s. k. Kraus-Webers-proven. Resultaten har sedan jämförts med vad europeiska barn lyckats åstadkomma. Undersökningen visade att omkring 58 % av de amerikanska barnen inte kunde klara proven, under det att motsvarande siffra för de europeiska var omkring 9 %. Proven har senare fortsatt i ökad omfattning och resultaten har blivit allt mer skrämman-

de för USA i det att siffran för de som stupat på proven ökat till 78,6 %.

Bilden behöver knappast någon förklaring till vad man anser orsaken vara till det nedslående resultatet. TV-apparaten får representera den allmänna inaktiviteten i det moderna samhället.

När det gäller våra skolbarn i de lägre stadierna behöver vi knappast befara

att tillståndet är otillfredsställande. Vi, som kommit upp i medelåldern eller däromkring, har däremot säkert anledning att ta pulsen med jämna mellanrum. Ja, i stort sett är det inte konstigare att komma underfund med sin egen kropps-kondition. Visst är det bekvämt om man kan trampa den s.k. ergometercykeln och överlåta kontrollen av pulsen och värderingen av testresultaten till någon annan, men möjligheterna är starkt begränsade än så länge och fordrar större företagsamhet eller en i någon form organiserad verksamhet.

Ett annat och enklare sätt att mäta konditionen bygger på det förhållandet, att ett tränat hjärta snabbare återgår till normal slaghastighet efter ett arbete än ett otränat. Med den s.k. Harwardtesten undersöker man hur långt hjärtat hunnit på väg neråt i slagfrekvens en viss tid efter arbetets slut.

Nej, hej gummor andra gubbar, här ska bantas, bockas och böjas tills hyskan klaras. Full fart fram! Väl mött i skogen på söder, minst två gånger i veckan. Livet är värt en liten uppmuntran, eller hur?

Per Mille

JULTÄVLINGENS FACIT

Bergtrollets Jultävling "Känner Du Arboga" lockade en hel del tävlare och under officiell kontroll har kuverten brutits, svaren granskats och vinnarna dragits. Det var några små fällor inlagda i bilderna. Bergtrollets fotograf, Reinhold Carlsson, har inte alltid hållit kameran i normala vinklar så perspektiven har i vissa fall förskjutits så att bron vid "Meken" blivit ovanligt lång och badhusets fönster bättre passat i en kyrka. Bergtrollets redaktör har också använt saxen flitigt och inte varit så noga med vad som var upp och ned. Trots detta har en hel del lyckats bra och första rätt dragna lösning kom från Sigfrid Törnkvist avd 380 1:a pris Sedan följde Olle Elgeby avd 780 2:a pris och Tore Hammarström avd 121 3:e pris

Vad bilderna föreställer har 2:e pris-tagaren Olle Elgeby beskrivit i så väl valda ord att hans tävlingsbrev får vara facit.

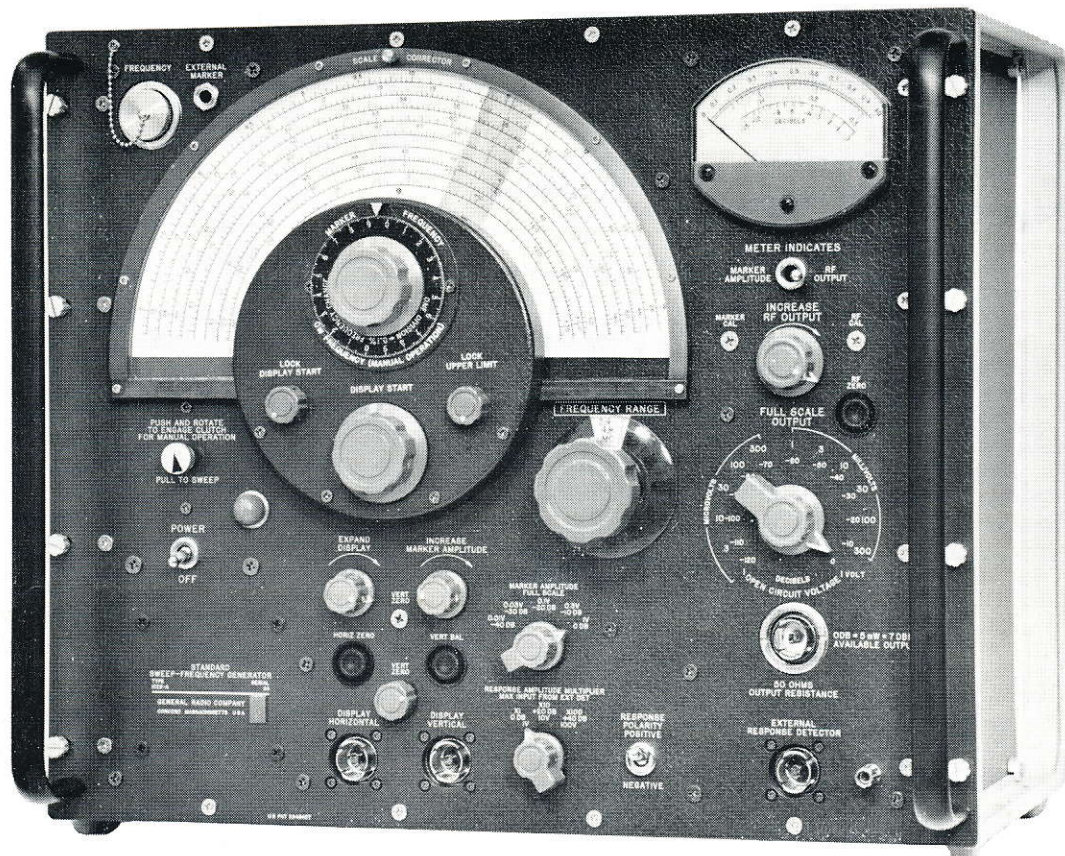
1. Vi ser örnen, som är vår stads vapen, svinga sig på stolta vingar över rådhusets tak.
2. Jag minns den här kulan från min skoltid på 20-talet, då Arboga sov sin Törnrosa-sömn och var en ren idyll. På hemväg från skolan provade vi gossar våra krafter på kulan, som då var en massiv järnkula och därför rätt så tung.

3. Dessa vägskyltar är uppsatta ute vid Vinbäckens gamla utevärdshus till fromma för vägfarande på E3 och E18.
4. För 50 år sedan anlades denna präktiga bro över Arbogaåns strida böljor, som genom turbinerna levererar kraft och ljus åt Arboga stad. Kommer man väl över bron så öppnar sig en av traktens vackraste promenader.
5. Arbogas idrottsborg har dessa jättebokstäver över sin entré.
6. Dessa gamla hus är uppställda i Vinbäcksparken, för att minna om dagar som flytt.
7. Vid Skepparnas gränd nr 8 finns vi denna gamla skepparestuga, som ett minne från segelskeppens tid.
8. I denna medeltida loftbod, belägen vid Ahllöfsgatan 26, höll manne Gustaf Wasas dotter Cecilia sina vilda fester m 6?
9. Atskilliga hundra gånger under 46 år, har i detta renlighetens hus, min lekamen fått svettas ut på laven i bastuns 70—80 gradiga värme, samt efter tvättning, dusch och simtur i lilla bassängen stiga ut på Hamngatan ren till kroppen och i känslan att känna sig som en annan människa.
10. En relik från elektricitetsverkets storhetstid då elkraften fördelades genom långa luftledning. Nedtecknade minnen av gammal Arboga-pojke

Olle Elgeby
Anst nr 851

Svepgenerator Signalgenerator

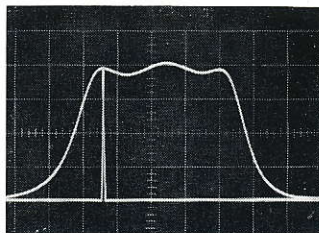
0.7-230 MHz



General Radio Typ 1025-A

Denna säregna och noggrant kalibrerade signalkälla för svep- eller punkt-för-punkt-mätningar förenar i sig en svep-, en signal- och en markeringsgenerator. För en komplett svepmätplats behövs endast ett oscilloskop. Genom en enkel omkoppling på frontpanelen skiftas arbetsätt utan att några särskilda kalibreringar eller anslutningar behöver göras. Den noggranna utgångsdelaren och den inbyggda indikatorn möjliggör mätning av såväl inspänning som detekterad utspänning hos mätobjektet. 1025-A har vad man skulle kunna kalla de perfekta markeringspulserna — kontinuerligt inställbara och kalibrerade i både frekvens och amplitud. Med dessa markeringspulser kan motsvarande kvantitativa data utläsas direkt av oscilloskopbildens. Som framgår av vidstående fig. är markeringspulsen mycket selektiv och varken påverkar eller interfererar med mätsignalen. 1025-A kan även användas som svepgenerator tillsammans med en X-Y-skrivare.

Tag del av alla de övriga egenskaperna hos 1025-A genom att begära demonstration eller GR:s katalog.



Generalagent:



JOHAN LAGERCRANTZ

Gårdsvägen 10 B - Solna - Telefon 83 07 90

TEKNISKA HUVUDDATA

Frekvensområden: (MHz)

0.7—1.4	13—26
1.3—2.6	24—48
2.4—4.8	40—80
4—8	65—140
7—14	100—230

Bandspridning:

400—500 kHz
10.4—11 MHz

Svep: Inställt frekv.omr. svepes från låga till höga frekv. 20 ggr/s. Tid 22.2 ms. Svepsp. sågtandformad.

Stabilitet: Drift mindre än $\pm 0.1\%/5$ h.

Utspänning: 0.3_rV—1 V över 50 ohm.

Markeringar: Inställbara 3 mV—1/100 V. Upplösn. bättre än $\pm 0.1\%$ av ind. frekvens.

Nätanslutning: 110/220 V, 50 Hz, 145 W.